

Závěrem své diplomové práce se pokusím stručně nastínit svou vlastní představu o základním přístupu k budoucí úpravě majetkového režimu mezi manžely.

Ve společenských a právních podmínkách 21. století by mělo moderní uspořádání majetkových vztahů mezi manžely záviset zásadně na jejich svobodné – autonomní vůli. Tak jak muž a žena vstupují do manželství jako svobodní jedinci, ze své vůle a dobrovolně, tak svobodně, dobrovolně a ze své vůle by měli mít manželé možnost chovat se v oblasti majetkového uspořádání i po uzavření manželství. To znamená, že pokud by manželé chtěli mít své majetky i po uzavření manželství nadále odděleny, měla by jim právní úprava tuto možnost poskytnout. V takovém případě by se ovšem měla mezi nimi uplatnit i zásada oddělené správy jejich majetků. Pokud by se však manželé, popř. ještě jako snoubenci rozhodli ještě před uzavřením manželství mít i po jeho uzavření v nějaké formě společný majetek, který by měl přispívat k utužení jejich osobního trvalého manželského společenství, měla by jim to právní úprava rovněž umožňovat. Jinými slovy řečeno, manželé by měli mít opět možnost dohodou a ze své vůle založit – ať totální či parciální – určitou formu majetkového společenství.

Z toho, co bylo předestřeno, vyplývá, že se má základní představa o majetkovém režimu manželů ztotožňují se základním pojetím pro úpravu majetkového režimu manželů i nově připravovaným občanským zákoníkem. Je třeba dodat, že z tohoto pojetí také – byť v různých obměnách – vycházejí i vyspělé zahraniční úpravy.

K navrhované úpravě manželského majetkového společenství nového občanského zákoníku však mám jednu výhradu. I když nově navrhovaná úprava vychází z režimem odděleného majetku manželů, na druhé straně nedává možnost, aby si jednotlivý manžel mohl se svým výlučným majetkem jakýmkoliv způsobem nakládat.